

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

CVIII. De Spiritualis minutione sanguinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

ratio, & hæc verè meretur audiri. De hujusmodi enim orationibus loquitur per Esaiam Deus *b*: *Antequam clament ego exaudiam, adhuc illis loquentibus ego audiam.* Sunt & alia quæ cum desunt, à Deo dantur, & possunt esse vel non esse secundum Deum, quantum duntaxat interest fidei ad quem referuntur, ut est corporis sanitas, pecunia, cæterarumque rerum affluentia: quæ etsi à Deo sint, non tamen sunt magnipendenda, nec ex desiderio possidenda. Similiter & in ipso quem petit, debet duo considerare, bonitatem, & majestatem. Bonitatem qua gratis velit, & majestatem qua planè possit dare quicquid petitur. Sed & in se ipso qui petit debet nihilominus duo attendere, id est, ut pro suis meritis nihil accepturum putet, sed de Dei misericordia tantum quicquid rogaverit, impetraturum speret. Tunc ergo dicitur cor purum, quando tria hæc quæ dicta sunt, & eo modo quo dicta sunt, cogitat. Et quisquis hac puritate & intentione cordis oraverit, exaudiri se sciat, quia sicut testatur Petrus Apostolus *i*. *Non est personarum acceptor Deus, sed in omni gente qui timet Deum & operatur justitiam, accipius est illi.*

Secundo, quem petit.

Tertio, qui petit.

i Act. 10. c

S E R M O C V I I I .

De spiritali minutione Sanguinis.

MInuendi sanguinis duplex est causa. Interdum qualitas, interdum quantitas obest. Nec minus perniciofa immoderata abundantia, quam corruptio. Sanguis animæ meæ, voluntas mea. Naturæ siquidem cognatus præ cæteris humoribus sanguis dicitur, & animæ vita in voluntate est. Minuatur ergò prava voluntas, quæ morbi causa est spiritalis. Minuatur, inquam, dum penitus exhauriri exsiccarique non potest. Scindatur & aperiat vena ferro compunctionis, ut peccati, etsi non omnis sensus, certè consensus effluat & abiiciatur. An dubitas inveniri & in anima sanguinis non inutilis inutilem abundantiam? Audi sapientem medicum, qui & ipsum docet justitiæ sanguinem minuendum. *Noli*, inquit *a*, *nimum esse justus.* Simile est & istud Apostoli *b*. *Non plus sapere, quam oportet, sed sapere ad sobrietatem.* Cui putas venæ parcendum est, si & justitia, & sapientia egent minutione? *Quis enim sanguis utilior?* Illud tamen memento, nec nimis justum, justum: nec ebriam (ut ita loquar) sapientiam oportet sapientiam nominari. Sic nimirum & in sanguine corporis invenire est, ubi excreverit nimis, non jam nutrimentum afferre corpori, sed detrimentum. Quamobrem si peccare delectat adhuc, sanguis vitiosus est, & minuere festinato. Si vis agere pœnitentiam, castigare ut oportet membra, corpus affligere, judicare te metipsum, ut non incidas in manus Dei viventis: justum id quidem, sed ne quid nimis. Alioquin reprimendus est fervor immoderatus, ne noceat unitati, serviat indiscretioni.

Quis sanguis vitiosus, qui abundans in anima minuendus.

a Eccl. 7. c
b Rom. 12. a**

In ipsa etiam justitia & sapientia datur excessus.